

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een tweede richtlijn van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, tevens houdende bepalingen tot bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het verzekeringsbedrijf door middel van het verrichten van diensten

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 30 december 1975)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 57, lid 2, en 59, leden 2 en 66,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat een Europese verzekeringsmarkt tot ontwikkeling moet worden gebracht, met name omdat de te verzekeren risico's gestadig in omvang toenemen; dat ter bereiking van dit doel aan de verzekeringnemers gelegenheid moet worden geboden een beroep te doen niet slechts op in hun eigen land, doch eveneens op in andere Lid-Staten gevestigde verzekeraars;

Overwegende dat overeenkomstig het Verdrag iedere discriminatoire behandeling bij het verrichten van diensten, gebaseerd op de omstandigheid dat de onderneming niet is gevestigd in de Lid-Staat waar de dienst wordt verricht, sinds het einde van de overgangsperiode verboden is; dat dit verbod geldt voor het verrichten van diensten door iedere vestiging in de Gemeenschap, hetzij het hoofdkantoor van een onderneming, hetzij een agentschap of bijkantoor;

Overwegende evenwel dat de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten slechts volledig effect kan hebben voor zover op bepaalde punten harmonisatie is bereikt; dat de werkzaamheden met het oog hierop, gezien het ingewikkelde karakter, slechts over een bepaalde tijd kunnen worden afge-

sloten; dat in afwachting daarvan een regeling kan worden ingevoerd waarmede de huidige toestand aanzienlijk kan worden verbeterd;

Overwegende dat in dit perspectief de eerste coördinatie-richtlijn betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, door de Raad op 24 juli 1973 vastgesteld, moet worden aangevuld, speciaal wat betreft de wijze van berekening van de technische reserves en de aan de toezichhoudende autoriteiten van de verschillende Lid-Staten verleende bevoegdheden;

Overwegende dat de in de Lid-Staten vigerende bepalingen op het gebied van het op de overeenkomst toepasselijke recht uiteenlopend blijven; dat de uit deze verschillen voortvloeiende bezwaren in het vooruitzicht van een werkelijk gemeenschappelijke verzekeringsmarkt kunnen worden opgeheven door partij- en de vrije keuze van het toepasselijke recht te laten; dat de veralgemening van deze keuzevrijheid in talrijke gevallen echter, bij gebreke van coördinatie, zou kunnen leiden tot ernstige bezwaren zowel ten aanzien van bescherming van de verzekerden als van de voorwaarden, waaronder talrijke verzekeringsondernemingen hun werkzaamheid uitoefenen;

Overwegende dat een eerste coördinatie reeds kan worden verwezenlijkt op het punt van een communautaire afbakening van de dwingende voorschriften waarvan de Lid-Staten de naleving kunnen blijven vereisen voor op hun grondgebied gelegen risico's; dat te dien einde alleen bepaalde van deze voorschriften hun dwingend karakter moeten blijven behouden, terwijl dit aan alle andere bepalingen moet worden ontnomen;

Overwegende dat zo spoedig mogelijk tot een omvattender coördinatie moet worden gekomen; dat echter op het gebied van de keuze van het toepasselijke recht reeds thans een onbeperkte vrijheid kan worden geboden door de volledige opheffing van het dwingend karakter van deze voorschriften enerzijds voor de risico's transportverzekering, kredietverzekering en borgtochtverzekering, speciaal gezien hun internationale karakter en anderzijds voor bepaalde grote risico's, omschreven met behulp van nauwkeurige kwantitatieve criteria, omdat de verzekeringnemer hier minder behoefte heeft aan bescherming;

Overwegende dat de omstandigheid, dat sommige Lid-Staten goedkeuring eisen van de algemene en bijzondere voorwaarden van de verzekeringspolissen alsmede van de tarieven, een belemmering vormt voor de vrije uitoefening van de dienstverlening; dat, indien thans reeds zou blijken dat een dergelijke goedkeuring voor de takken transportverzekering, kredietverzekering, borgtochtverzekering en voor de grote risico's zou kunnen worden opgeheven, de opheffing van deze belemmering het resultaat zou zijn van een harmonisatie van de geldende wettelijke voorschriften; dat voorlopig de op dit terrein toepasselijke wetgeving moet blijven die van de Lid-Staat, waar het risico is gelegen;

Overwegende dat het verrichten van diensten door een onderneming moet worden gezien als een territoriale uitbreiding van de werkzaamheid van de onderneming; dat voor een dergelijke uitbreiding, overeenkomstig de reeds in de eerste coördinatie-richtlijn van 24 juli 1973 vastgestelde beginselen, een vergunning nodig is; dat deze vergunning moet worden afgegeven door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat waar de onderneming reeds is gevestigd; dat de verschillende hierbij betrokken autoriteiten in staat moeten zijn in nauwe samenwerking een einde te maken aan iedere schending van de voorschriften die van kracht blijven in de Lid-Staat, waar het risico is gelegen;

Overwegende dat in de eerste coördinatie-richtlijn, door de Raad op 24 juli 1973 vastgesteld, het beginsel is neergelegd dat ten aanzien van de technische reserves de wet van het land van vergunning van toepassing is; dat dit beginsel eveneens opgaat voor werkzaamheden door middel van het vrij verrichten van diensten; dat voor dergelijke werkzaamheden de mogelijkheid moet worden geschapen van een tot de gehele Gemeenschap uitgebreide lokalisatie waarbij tevens het beginsel van de congruentie moet worden versterkt;

Overwegende dat per Lid-Staat aanzienlijke verschillen worden geconstateerd in het aantal en de omvang van de risico's die verplicht moeten worden verzekerd; dat het onder deze omstandigheden onmogelijk blijkt deze verzekeringen buiten het toepassingsgebied van de richtlijn te houden op straffe van ernstige

concurrentiedistorsies vanwege reeds ingeburgerde situaties; dat niettemin op overeenkomsten tot verzekering van dergelijke risico's de gehele wetgeving van de Lid-Staat waar deze risico's zijn gelegen, moet worden toegepast;

Overwegende dat in sommige Lid-Staten de verzekeringstransacties niet zijn onderworpen aan enige vorm van indirecte belasting, terwijl in de meeste Lid-Staten een bijzondere belasting wordt geheven; dat deze belasting in de Lid-Staten, waar zij wordt geheven, qua structuur en tarieven aanzienlijk verschilt; dat in afwachting van een harmonisatie voorkomen moet worden dat de bestaande verschillen uitlopen op ernstige concurrentiedistorsies voor de verzekeringsdiensten tussen de Lid-Staten; dat bij toepassing van het belastingstelsel van de Lid-Staat, waar het risico is gelegen, een dergelijk bezwaar kan worden ondervangen;

Overwegende dat voor de binnen de Gemeenschap gevestigde agentschappen en bijkantoren, die deel uitmaken van ondernemingen waarvan het hoofdkantoor is gevestigd buiten de Gemeenschap, regels worden gesteld in titel III van de eerste coördinatie-richtlijn; dat zij uit dien hoofde moeten voldoen aan geharmoniseerde voorwaarden voor toegang en uitoefening; dat het onder deze omstandigheden juist lijkt deze agentschappen en bijkantoren te laten vallen onder de bepalingen van de richtlijn;

Overwegende dat een speciale samenwerking moet worden ingevoerd op het terrein van het vrij verrichten van diensten tussen de bevoegde toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staten, alsmede tussen deze autoriteiten en de Commissie,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Titel I

Algemene Bepalingen

Artikel 1

Deze richtlijn strekt tot:

- a) aanvulling van de eerste richtlijn van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan;
- b) vaststelling van bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten voor de in deze eerste coördinatie-richtlijn bedoelde ondernemingen en verzekeringsbranches.

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn moet worden verstaan onder:

a) *eerste coördinatie-richtlijn*

de in artikel 1 a) bedoelde eerste richtlijn van de Raad;

b) *ondernemingen*

iedere onderneming, waaraan conform artikel 6, lid 2, sub a) of b), van deze richtlijn vergunning is verleend;

c) *vrij verrichten van diensten*

de dekking door een onderneming, van een in een andere Lid-Staat gelegen risico;

d) *Lid-Staat waar het risico is gelegen*

— de Lid-Staat waar de verzekerde goederen zijn gelegen, wanneer de verzekering betrekking heeft op onroerende goederen of op roerende goederen die, door hun ligging, gebonden zijn aan de onroerende goederen en bestemd zijn voor hetzelfde doel, alsmede de daarin aanwezige voorwerpen;

— de Lid-Staat waar de andere dan in het voorgaande streepje bedoelde verzekerde goederen zijn gelegen, wanneer gezien hun bestemming of hun gebruik deze feitelijke situatie geen voorlopig of tijdelijk karakter heeft;

— de Lid-Staat waar de overeenkomst is afgesloten, wanneer het gaat om verzekeringen van personen, of van andere zaken dan bedoeld in de voorgaande streepjes, aangegaan voor korte duur, door middel van een automaat;

— de Lid-Staat van registratie, wanneer de verzekering betrekking heeft op voertuigen;

— de Lid-Staat waar de verzekeringnemer regelmatig woonachtig is, voor zover hij eigenaar is van het voertuig of een financieel belang heeft bij het voertuig dan wel beheerder daarvan is, en bij gebreke daarvan de Lid-Staat van registratie van het voertuig, wanneer de verzekering betrekking heeft op rollend spoorwagematerieel, luchtvaartuigen en zee- en binnenscheepen;

— de Lid-Staat waar de verzekeringnemer regelmatig woonachtig is in alle andere gevallen, met uitzondering van de „goederentransportverzekering”.

e) *toezichthoudende autoriteit*

— voor het hoofdkantoor: autoriteit, bevoegd voor de verlening van de in artikel 6, lid 2, sub a), van de eerste coördinatie-richtlijn be-

doelde vergunning, dan wel voor het toezicht op private verzekeringen;

— voor agentschappen en bijkantoren: de autoriteit, bevoegd voor de verlening van de vergunning, bedoeld in artikel 6, lid 2, sub b), van deze richtlijn dan wel voor het toezicht op private verzekeringen.

Deze autoriteiten worden hierna toezichthoudende autoriteiten van het land van vergunning genoemd.

f) *rekeneenheid*

De Europese rekeneenheid als vastgesteld bij Besluit nr. 75/250/EEG van de Raad van 21 april 1975.

Telkens wanneer in de richtlijn verwezen wordt naar de rekeneenheid, is de in aanmerking te nemen tegenwaarde in nationale valuta die van de laatste werkdag van het voorafgaande jaar.

*Titel II**Bepalingen tot aanvulling van de eerste coördinatie-richtlijn**Artikel 3*

1. De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen om te waarborgen dat bij de berekening van de technische reserves tenminste de volgende beginselen worden nageleefd:

a) De reserve voor lopende risico's wordt in beginsel volgens een methode pro rata temporis berekend. De berekening kan echter geschieden door procedures, gebaseerd op forfaitaire gegevens, indien deze tot ongeveer dezelfde resultaten leiden als de afzonderlijke berekeningen.

Grondslag voor de berekening zijn de bruto-premies. De op deze basis berekende reserve voor lopende risico's moet vervolgens in beginsel worden verminderd met de provisies en overige inkomsten van de tussenpersonen (kosten van de buitendienst). De Lid-Staten stellen nader vast, wat onder kosten van de buitendienst moet worden verstaan.

b) Voor dreigende verliezen bij lopende verzekeringsovereenkomsten moet een reserve worden gevormd, indien uit de ontwikkeling van het schade cijfer, gelet op de frequentie en de gemiddelde kosten gedurende het boekjaar, zou blijken dat de verzekeringsuitkeringen in de toekomst vermoedelijk hoger zullen zijn dan de betreffende premie-inkomsten.

- c) Voor de berekening van de reserves voor hangende risico's moeten de toekomstige bruto schade-uitkeringen worden vastgesteld, die geval voor geval geraamd moet worden op basis van de bekende, nog niet afgewikkelde schadegevallen.

De Lid-Statens mogen methoden voor een forfaitaire raming toelaten in plaats van berekening van de afzonderlijke gevallen, indien:

- het aantal gelijksoortige, nog niet afgewikkelde schadegevallen zo groot is, dat via forfaitaire raming essentieel hetzelfde resultaat wordt bereikt als via berekening van de afzonderlijke gevallen, of
- vanwege het bijzondere karakter van de in bijlage A, onder 4, 5, 6, 7, 11 en 12, van de eerste coördinatie-richtlijn vermelde risico's geen berekening van de afzonderlijke gevallen mogelijk is.

Voor plaatsgevonden, doch bij de verzekeraar nog niet aangemelde schadegevallen moet op basis van de in het verleden opgedane ervaringen, in aanmerking genomen de vermoedelijke ontwikkeling van de schade-uitkeringen, een reserve voor hangende, naderhand aangemelde risico's worden gevormd.

- d) Ten aanzien van de in bijlage A, onder 4, 5, 6, 7, 11 en 12, van de eerste coördinatie-richtlijn vermelde branches kunnen de reserves voor hangende risico's en voor hangende schade worden samengevoegd tot één enkel bedrag.

2. Als gelijkwaardig met het in het voorgaande lid uiteengezette stelsel voor reserves voor hangende risico's en hangende schade worden beschouwd de stelsels „rekening over een periode van ten hoogste drie jaren”.

3. De ondernemingen vormen een vereveningsreserve voor de branches kredietverzekering, hagelschade en vorstschade en voor de risico's stormschade en natuurlijke evenementen anders dan storm, wanneer deze risico's onder de branches hagelschade en vorstschade vallen.

Ieder jaar wordt 75 % van het eventueel technisch excedent van het boekjaar gestort in deze vereveningsreserve. Bij de branche kredietverzekering kan deze bijdrage echter niet meer dan 12 % van de netto-premies over hetzelfde boekjaar bedragen. Zij is niet meer verplicht vanaf het ogenblik waarop deze reserves bereiken:

- voor de kredietverzekering 150 % van het hoogste bedrag van de netto-premie-incasso's in de vijf afgelopen boekjaren en
- voor de andere branches 200 % van het bedrag van de netto-premies van het afgelopen boekjaar.

De technische tekorten die tijdens een boekjaar in deze branches tot uiting kunnen komen worden ten laste gebracht van de reserves.

4. De in dit artikel bedoelde reserves worden niet meegerekend in de solvabiliteitsmarge en komen in aanmerking voor een voorlopige belastingvrijstelling.

Artikel 4

1. Op de verzekeringsovereenkomsten, welke zijn gesloten in de branches, bedoeld in de eerste coördinatie-richtlijn, is de door partijen gekozen wettelijke regeling van toepassing. Deze keuze is beperkt tot de vigerende wettelijke regelingen in de Lid-Statens, wanneer het risico binnen de Gemeenschap is gelegen.

Deze vrije keuze kan worden uitgebreid tot de wetgeving van een derde land, wanneer het verzekerde risico gelegen is in dit land of, indien het gaat om de onder A 4, 5, 6, 7, 11 en 12 van de bijlage van de eerste coördinatie-richtlijn vermelde risico's, wanneer een zeker verband bestaat tussen de wet van dit land en het verzekerde risico of de verzekerde.

2. Bij gebreke van een keuze van de toepasselijke wet, of wanneer de gedane keuze strijdig is met de bepalingen van lid 1, wordt de overeenkomst geregeld door de nationale wetgeving van de Lid-Staat waar het risico is gelegen.

Artikel 5

1. In afwachting van een latere coördinatie die uiterlijk binnen drie jaar na kennisgeving van deze richtlijn plaatsvindt, blijven, wanneer de door de partijen gekozen wet niet die is van het land, waar het risico is gelegen, alleen de dwingende bepalingen van de in deze staat vigerende wetgeving van toepassing met betrekking tot:

- de omschrijving van het risico door de verzekeringnemer bij de ondertekening van of tijdens de overeenkomst, en de regeling van de sancties;
- de betaling van de premie en de gevolgen van niet-betaling;
- de verplichtingen van de verzekeringnemer in geval van schade, en de regeling van de sancties;
- de voorwaarden waaronder het contract kan worden opgezegd;
- de rechten van derden.

2. De in het voorgaande lid door de vrije keuze van het contractenrecht gestelde beperkingen zijn niet van toepassing op de overeenkomsten ter dekking van de in artikel 6 bedoelde risico's, mits de in dit artikel gestelde voorwaarden worden vervuld.

3. De Lid-Staten wier wettelijke regelingen of jurisdicties het dwingend karakter van de in lid bedoelde bepalingen hebben vastgesteld, brengen de lijst van deze bepalingen binnen 18 maanden na de kennisgeving van de richtlijn ter kennis van de Commissie. De Commissie brengt deze lijst aan de andere Lid-Staten ter kennis.

Artikel 6

1. De artikelen 8, lid 3, en 10, lid 3, van de eerste coördinatierichtlijn worden als volgt aangevuld:

„De Lid-Staten kunnen echter geen bepalingen toepassen, die in een goedkeuring van de algemene en bijzondere voorwaarden van de verzekeringspolissen alsmede van de tarieven voorzien, t.a.v.:

a) de risico's vermeld onder A 4, 5, 6, 7, 11, 12, 14 en 15 van de bijlage van de eerste coördinatierichtlijn wanneer

- de verzekeringnemer de hoedanigheid van handelaar heeft, en
- het te dekken risico betrekking heeft op zijn beroepswerkzaamheid;

b) de risico's vermeld onder A 8, 9, 13 en 16 van de bijlage van de eerste coördinatierichtlijn wanneer:

- deze risico's het onderwerp vormen van een overeenkomst die voor eigen rekening of voor rekening van een derde is gesloten door enige rechts- of natuurlijke persoon wiens geheel of gedeeltelijk belang wordt verzekerd en die volgens de wetgeving in het betrokken land de hoedanigheid van handelaar heeft, en
- wanneer het verzekerd bedrag voor het onder A 8 van de bijlage vermelde risico zeven miljoen R.E. of meer bedraagt of het gecumuleerde verzekerd bedrag voor de onder A 8, 9 en 16 vermelde risico's tien miljoen R.E. of meer bedraagt.”.

2. De sub b), tweede streepje, genoemde bedragen worden herzien, en eventueel aangepast, uiterlijk binnen drie jaar na kennisgeving van deze richtlijn aan de hand van de bij de coördinatie van de in artikel 5, lid 1, bedoelde wettelijke regelingen geboekte vooruitgang.

Artikel 7

Iedere Lid-Staat neemt de nodige maatregelen opdat de met het toezicht op de verzekeringsonderneming belaste autoriteiten in staat zijn:

a) Toe te zien op alle werkzaamheden van de verzekeringsondernemingen en erover te waken dat:

- de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften betreffende het verzekeringsbedrijf in acht worden genomen,
- de programma's van werkzaamheid, respectievelijk bedoeld in de artikelen 8, lid 1, sub c), en 10, lid 1, sub c), van de eerste coördinatierichtlijn op de juiste wijze ten uitvoer worden gelegd en
- de verzekerden beschermd worden tegen misbruiken.

b) De nodige controles te verrichten en de hiertoe noodzakelijke maatregelen te nemen, en in het bijzonder:

- van de onderneming de overlegging van alle dienstige bescheiden te verlangen,
- ter plaatse een onderzoek te verrichten naar het beheer van de onderneming,
- over voldoende dwangmiddelen te beschikken voor de goede tenuitvoerlegging van hun besluiten.

Titel III

Bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten

Artikel 8

1. Iedere onderneming die haar werkzaamheden via het vrij verrichten van diensten wil uitbreiden tot het grondgebied van een andere Lid-Staat, dient te dien einde een vergunning aan te vragen bij de toezichthoudende autoriteit van de staat van de vergunning.

2. De betrokken onderneming dient inlichtingen te verstrekken betreffende:

- a) de Lid-Staat op wiens grondgebied zij voornemens is diensten te verrichten;
- b) de aard van de risico's die zij voornemens is op het grondgebied van deze staat te dekken;
- c) de algemene en bijzondere voorwaarden van de door haar te gebruiken polissen en toe te passen tarieven voor zover de wetgeving van de sub a) bedoelde staat in een goedkeuring van deze voorwaarden en tarieven voorziet.

3. De in lid 1 bedoelde vergunning wordt verleend na raadpleging van de toezichthoudende autoriteit van de staat op wiens grondgebied de onderneming voornemens is diensten te verrichten.

De toezichthoudende autoriteit van de staat van de vergunning doet een afschrift van het verzoek van de betrokken onderneming, vergezeld van de in lid 2 bedoelde inlichtingen, toekomen aan de toezichthoudende autoriteit van de staat op wiens grondgebied de onderneming voornemens is diensten te verrichten.

De opmerkingen van de laatstgenoemde autoriteit dienen binnen 6 maanden na de toezending van het verzoek om vergunning bij de toezichthoudende autoriteit van de staat van de vergunning te zijn binnengekomen.

Artikel 9

1. Onder voorbehoud van het in deze richtlijn bepaalde dient de onderneming de vigerende voorschriften van de Lid-Staat waar het risico is gelegen in acht te nemen met betrekking tot:

- de verplichte verzekeringen,
- de in artikel 5, lid 1, bedoelde dwingende bepalingen op het gebied van de verzekeringsovereenkomst,
- de algemene en bijzondere voorwaarden van de verzekeringspolissen alsmede van de tarieven,
- de eerlijke handelspraktijken.

2. Indien de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat waar het risico is gelegen kennis heeft van de schending van deze bepalingen door een onderneming die haar werkzaamheden door middel van het vrij verrichten van diensten op het grondgebied daarvan uitoefent, licht zij de toezichthoudende autoriteit van de staat van de vergunning in over de verschillende elementen van haar klacht en stelt zij passende maatregelen voor om een einde te maken aan deze situatie.

3. Ten behoeve van de beëindiging van de inbreuken die aldus aan de toezichthoudende autoriteit van de staat van de vergunning ter kennis zijn gebracht, neemt deze alle nodige maatregelen, die een intrekking van de in artikel 8 bedoelde vergunning kunnen omvatten; zij stelt de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat waar het risico is gelegen hiervan op de hoogte.

4. Indien de betrokken onderneming, ondanks de aldus door de staat van de vergunning genomen maatregelen de in lid 1 bedoelde bepalingen op ernstige wijze blijft schenden, kan de Lid-Staat waar het risico is gelegen, na hiervan de toezichthoudende autoriteit van de staat van vergunning op de hoogte te hebben gesteld, passende maatregelen nemen, strikt beperkt tot hetgeen voor de beëindiging van deze situatie noodzakelijk is.

Artikel 10

1. Onder voorbehoud van het in artikel 13 bepaalde, en in afwijking van de bepalingen van de artikelen 4 en 5, dienen door middel van het vrij verrichten van diensten gesloten overeenkomsten welke risico's dekken, waartegen in de Lid-Staat waar het risico is gelegen verplicht een verzekering moet worden afgesloten, conform te zijn aan de in deze Lid-Staat vigerende wetgeving.

Deze bepaling is niet van toepassing op de in artikel 6 genoemde risico's.

2. Wanneer de Lid-Staat waar het risico is gelegen verlangt dat hem het bewijs van naleving van de verzekeringsverplichting wordt geleverd, aanvaardt zij hiertoe geldig de door de verzekeringsonderneming die haar werkzaamheden uitoefent via het vrij verrichten van diensten, afgegeven verklaring.

3. Wanneer de verzekeraar in de Lid-Staat waar het risico is gelegen beëindiging van garanties moet mededelen aan bepaalde bevoegde autoriteiten, kan deze beëindiging eerst een maand na de datum van ontvangst door de bevoegde autoriteiten van de verklaring van de verzekeringsonderneming, aan de gelaedeerde derden worden tegengeworpen.

Artikel 11

Ten aanzien van de door middel van het vrij verrichten van diensten afgesloten overeenkomsten dient de verzekeringnemer vóór de ondertekening van de overeenkomst ervan in kennis te worden gesteld dat de verzekeraar niet is gevestigd in het land waar het risico is gelegen. Voorts dienen in de polis het adres van de bevoegde toezichthoudende autoriteit en dat van het verzekeringskantoor waarbij de verzekeringnemer zijn rechten kan doen gelden te worden vermeld.

Artikel 12

1. De toezichthoudende autoriteit van het land van het hoofdkantoor verlangt, dat dit t.a.v. alle door middel van het vrij verrichten van diensten tot stand gekomen transacties, met inbegrip van die van haar agentschappen en bijkantoren een speciale exploitatierekening bijhoudt voor iedere verzekeringsbranche en voor iedere Lid-Staat. Deze rekening, waarvan het model in de bijlage is opgenomen, dient een overzicht te geven van premies, schade en technische reserves.

2. Op verzoek van de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat waar het risico is gelegen, doet de toezichthoudende autoriteit van het land van het hoofdkantoor haar een afschrift van de speciale exploitatierekening toekomen.

3. Ondernemingen die hun exploitatierekening voeren volgens het stelsel van artikel 3, lid 2, kunnen deze beperken tot de geïnde netto-premies, na aftrek van de commissielonen, alsmede tot de in de loop van het kalenderjaar betaalde schaden, verdeeld volgens de branches en de herkomstlanden.

Artikel 13

1. Op de technische reserves voor de door middel van het vrij verrichten van diensten afgesloten overeenkomsten zijn de in de staat van vergunning vastgestelde voorschriften of, bij gebreke daarvan, de in deze staat geldende gebruiken van toepassing.

2. Deze reserves kunnen gelokaliseerd zijn in de Gemeenschap zonder territoriale beperking. Zij dienen steeds vertegenwoordigd te zijn door gelijkwaardige en congruente activa.

Artikel 14

Onverminderd een latere harmonisatie van de indirecte belastingen op verzekeringen zijn alle verzekeringsovereenkomsten welke door middel van het vrij verrichten van diensten worden afgesloten, uitsluitend onderworpen aan de ter zake vigerende belastingregeling in de Lid-Staat waar het risico is gelegen.

Artikel 15

De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de binnen de Gemeenschap gevestigd agentschappen en bijkantoren van ondernemingen wier hoofdkantoor zich buiten de Gemeenschap bevindt en die vallen onder en voldoen aan de bepalingen van titel III van de eerste coördinatierichtlijn.

Titel IV

Slotbepalingen

Artikel 16

De Commissie en de bevoegde instanties van de Lid-Staten werken nauw samen ten einde het toezicht op het directe verzekeringsbedrijf binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken en moeilijkheden te onderzoeken die zich bij de toepassing van deze richtlijn, en meer met name met betrekking tot de bepalingen van artikel 9, kunnen voordoen.

Artikel 17

De Commissie legt de Raad binnen 5 jaar na de kennisgeving van de richtlijn een verslag voor inzake de ontwikkeling van de verzekeringsmarkt op het gebied van het vrij verrichten van diensten.

Artikel 18

Binnen 18 maanden na de kennisgeving van de richtlijn brengen de Lid-Staten hun nationale voorschriften in overeenstemming met het daarin bepaalde en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De aldus gewijzigde bepalingen worden toegepast binnen 24 maanden na deze kennisgeving.

Artikel 19

Na de kennisgeving van de richtlijn zien de Lid-Staten erop toe dat de tekst van alle belangrijke wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die zij treffen op het door de richtlijn bestreken gebied, ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

SPECIALE EXPLOITATIETREKENING PER LAND[illegible]**SPECIALE EXPLOITATIETREKENING PER BRANCHE**[illegible]